

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Agenda Dioecesis Paderbornensis Rituali Romano accommodata

Hermann Werner <Paderborn, Bischof>

Paderbornæ, 1753

De visitatione infirmorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36023

Hæc est generatio quærentium eum: quærentium faciem Dei Jacob.
Attollite portas Principes vestras, & elevamini portæ æternales: & introibit Rex Gloriæ.

Quis est iste Rex Gloriæ: dominus fortis & potens, dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales, & introibit Rex Gloriæ.

Quis est iste Rex Gloriæ? dominus Virtutum ipse est Rex Gloriæ. Gloria Patri &c.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster. Et ne nos inducas &c. *R.* Sed libera nos &c.

V. Salvam fac ancillam tuam Domine.

R. Deus meus sperantem in te.

V. Mitte ei Domine auxilium de sancto.

R. Et de Sion tuere eam.

V. Nihil proficiat inimicus in eâ.

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere eî.

V. Domine exaudi &c. *R.* Et clamor &c.

V. Dominus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui per B. MARIE Virginis partum fidelium parientium dolores in gaudium vertisti: Respice propitius super hanc famulam tuam, ad templum sanctum tuum pro gratiarum actione lætam accedentem: Et præsta, ut post hanc vitam ejusdem B. Mariæ meritis & intercessione, ad æternæ beatitudinis gaudia, cum prole sua pervenire mereatur. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Dein dabit ipsi osculandum librum dicens.

Dominus det tibi suam pacem & vitam æternam. Amen. Vel aspergit illam denuo aqua benedicta dicens. Pax & benedictio Dei omnipotentis, Patris, † & Filii, & Spiritus sancti, descendat super te & maneat semper. Amen.

DE VISITATIONE INFIRMORUM.

Cum exactam ovium sibi creditarum rationem Parochus Deo omnipotenti reddere teneatur, memor erit quovis tempore curæ suæ, quam de sibi commissis suscepit, maxime eo tempore, quo lupi insidias novit periculosissimas, maximam in salutem ovium curam impendet.

Meminerit igitur, non postremas esse muneris sui partes, ægrotantium curam habere, quare cum primum noverit, quempiam suorum ægrotare, non expectabit, ut ad eum vocetur, sed ultrò ad illum accedat, idque non semel tantum, sed sæpius, quatenus opus fuerit, horteturque parochianos suos, ut ipsum admoneant, cum aliquem in parochiâ suâ ægrotare contigerit, præcipue si morbus gravior fuerit.

Juvabit ad hoc, præsertim in amplis Parochiis, ægrotorum catalogum habere, ut cujusvis statum facilius cognoscere possit. Si vero per se ægrotis sub venire nequeat, id per alios Sacerdotes, vel illis etiam deficientibus per laicos fieri curabit.

Ægrotos

Ægrotos visitans, eâ, qua Sacerdotes Domini deceet, honestate, & gravitate se habeat, ut non ægris solum, sed sibi, & domesticis profit ad salutem.

Eorum verò maximam Curam geret, qui humanis auxiliis destituti benigni ac providi pastoris charitatem, & operam requirunt. Quibus, si non possit ipse succurrere de suo, & eleemosynas, pro ut debet, erogare, curet, quantum potest, ut per alios fideles, vel confraternitates illorum necessitati subveniatur.

Imprimis autem spiritualement ægrotantium Curam suscipiet, omnemq; diligentiam in eo ponet, ut in via salutis eos dirigat, atq; à Diabolicis insidiis salutarium adjumentorum præsidio defendat, ac tueatur.

Ad hoc juvabit quamprimum eum adhortari ad confessionem & Sacram Communionem, quatenus primarium auxilium suum querat & ponat in eo, qui ipsa & vera salus est. Memineritq; quod Lateranensis Concilii ac plurium summorum Pontificum decretis caveatur sub gravibus pœnis, ne Medici ultra tertiam vicem ægrotos accedant, nisi prius ipsis certò constet, eos Sacramento saltem confessionis ritè expiatis esse.

Accedat autem ad ægrotum ita ut in promptu habeat argumenta ad persuadendum aperta. Ac præsertim sanctorum exempla, juvabit ad hoc habere in usu librum quendam spiritualement vulgaris idiomatis, quorum varii pro ministerio infirmorum conscripti sunt, quatenus indè opportunas pro statu infirmi, orationes vel monita vel exempla seligere possit, ita tamen, ne infirmo molestia indè creetur, sed levamen.

Cavebit etiam Parochus, ne quis ægrotò aliquid pro Corporali salute adhibeat, vel suadeat, quod saluti animæ contrarietur.

Ubi periculum advertit, moneat ægrotum, ne dæmonum astutiâ, vel medicorum pollicitationibus, propinquorum aliorumvè blanditiis se ullo modo decipi sinat, quo minus ea, quæ ad animæ salutem pertinent, opportunè procuret, & qua par est devotione curâ ac celeritate Sacramenta sancta suscipiat, dum sana mens est, integriq; sensus, citra fallacem illam, ac perniciosam procrastinationem, quæ plurimos ad æternâ supplicia perduxit, indiesq; fallente Diabolo perducit.

Quodsi infirmus Sacerdotum aliorumq; monitis adduci non potest, ut velit peccata sua confiteri, nondum omnino desperanda res est; sed quamdiu ille vivit, repetendæ sunt frequentes, variæ, & efficaces Sacerdotum & aliorum piorum hominum exhortationes; proponendæq; æternæ salutis damna, & sempiternæ mortis supplicia; ostendenda est immanis Dei misericordia, eum ad pœnitentiam provocantis, ad ignoscendum paratissimi; Adhibendæ sunt etiã tum privatæ, tum publicæ ad Deum preces, ad divinam gratiam impetrandam pro salute miseri decumbentis.

Nec infirmum, licet Sacramentis omnibus præmunitum, deserat, sed eò frequentius eum visitet, quo bellum cum dæmone in extremis novit esse atrocius, & præsentem duce securius.

Videbit deniq; Sacerdos, quibus potissimum tentationibus, aut pravis opinionibus æger subiectus sit, eiq; pro ut opus sit, apta remedia prudenter adhibebit.

Sacram Jesu Christi Crucifixi Imaginem, B. Mariæ Virginis, & sancti, quem æger præcipuè veneratur, ob oculos ejus opponi curabit, vasculum item ad sit aquæ benedictæ, quo frequentèr aspergatur.

Suadeat ægro, ut dum adhuc sana mens est, testamentum faciat, si quid habeat alienum, restituat, si periculum advertatur, remedium animæ suæ de facultatibus pro libitu suo disponat: Ita tamen hæc suggerat, ut omnis avaritiæ nota caveatur.

Consoletur infirmum, dicens, se pro eo missas celebraturum, & cum aliis oraturum; idq; re ipsa præstabit. Monebitq; infirmum, ut si convaluerit, in Ecclesia debitas Deo gratias agat, & meliorem vitam instituat.

De Communione Infirmorum.

Vaticum sacratissimi corporis Domini nostri Jesu Christi summo studio, ac diligentia infirmis opportuno tempore procurandum est, ne fortè contingat, illos tanto bono, Parochi incuria, privatos decedere. Cavendum autem imprimis est, ne ad indignos cum aliorum scandalo deferatur, quales sunt publici usurarii, concubinarij, notorie criminosi, nomi-